

Evangelhia zilei de miercuri: A fi discipol al lui Cristos

Comentariu la Evangelhia de miercuri din săptămâna a 31-a
Timpului de peste an: „Niciunul dintre voi care nu renunță la toate ale sale nu poate fi discipolul Meu”. Tu și cu mine ne putem întreba cum Îl urmăm pe Cristos, dacă ne lăsăm duși de rutină în obligațiile pe care le-am încorporat deja în programul nostru sau dacă, dimpotrivă, secundând harul, căutăm să ne identificăm cu El.

Evangelhie (Lc 14,25-33)

Multă lume mergea după Isus, iar el, întorcându-se, le-a spus: „Dacă cineva vine la mine și nu-și urăște tatăl, mama, femeia, copiii, frații și surorile, ba chiar propria sa viață, nu poate fi discipolul meu. Cine nu-și poartă crucea și nu vine după mine nu poate fi discipolul meu.

Într-adevăr, cine dintre voi, voind să construiască un turn, nu stă mai întâi să calculeze cheltuiala, dacă are cu ce să-l termine? Pentru ca nu cumva, punând temelia și nereușind să-l termine, toți cei care-l văd să înceapă a-l lua în râs, spunând: «Acest om a început să construiască, dar nu poate să termine».

Sau care rege, pornind la război împotriva altui rege, nu stă mai întâi să se sfătuiască dacă este în stare cu zece mii să înfrunte pe cel care vine împotriva lui cu douăzeci de mii? Iar de nu, pe când celălalt este încă

departe, trimite solie ca să ceară pacea.

Tot astfel, fiecare dintre voi care nu renunță la tot ceea ce are, nu poate fi discipolul meu”.

Comentariu la Evanghelie

Isus este însoțit de multă lume și știe că unii dintre cei care-L urmează nu o fac cu dispoziții bune. Alături de aceia care Îl însoțesc cu o intenție dreaptă, alții o fac pentru a putea trăi ceva extraordinar, pentru a asista la vreo minune; alții din curiozitate și chiar unii pentru a-L putea dezcalifica. Tu și cu mine ne putem întreba cum Îl urmăm pe Cristos, ce ne împinge să-L urmăm, dacă ne lăsăm duși de rutină în normele sau obligațiile pe care le-am încorporat deja în programul nostru sau dacă,

dimpotrivă, secundând harul,
căutăm să ne identificăm cu El.

Singurul răspuns valid pentru a-L urma pe Cristos este din rațiune de iubire, de răsplătire a iubirii pe care El o are pentru noi. Evanghelia de astăzi nu este decât o manifestare a primei porunci: „Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toate puterile tale” (Mt 12,30). O poruncă de iubire pe care Domnul o adresează tuturor, valabilă pentru toate persoanele și pentru toate timpurile. Totul trebuie să fie amânat în fața acestei iubiri. Ceva ce se întâmplă, atunci când iubirea lui Dumnezeu umple inima unei persoane. „Celui care îl are pe Dumnezeu, nu-i lipsește nimic, numai Dumnezeu îți ajunge”, cum spunea sfânta Tereza.

O asemenea iubire nu este rodul unor meditații profunde, nici măcar

al unor acte de voință continue. Este un dar, un har pe care Dumnezeu ni-l dăruiește, pentru a-L putea iubi cu o iubire absolută și necondiționată, care devine veșnică după moarte. Când vom răspunde cu întreaga ființă a noastră lui Dumnezeu care Se dăruiește nouă, vom putea iubi persoanele și lucrurile așa cum Dumnezeu le iubește, dar mai întâi trebuie să facem acest pas, detășarea radicală de sine, pe care Isus ne o învață în evanghelie: „Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de la sine, să-și ia crucea sa și să Mă urmeze” (Mt 16,24).

Miguel Ángel Torres-Dulce //
Photo: Yousef Alfuhigi -
Unsplash

evanghelia-zilei-de-miercuri-a-fi-
discipol-al-lui-cristos/ (22.03.2026)